

[Peter Duetoft]

et borgerligt parti, og det, der sker i øjeblikket, er selvfølgelig, at CD søger indflydelse, sidder med ved bordet og forsøger at trække politiken i borgerlig retning, mens Det Konservative Folkeparti, som vi så i formiddags omkring varslingsreglerne, har meldt sig ud.

Men jeg håber da, at Det Konservative Folkeparti på et senere tidspunkt kommer med i samarbejdet og også kommer med i samarbejdet med regeringen; det ville da glæde os, for det vil jo trække i samme retning som den, vi ønsker.

Derfor er jeg da også tilfreds med, at De Konservative og CD er i valgforbund til Europavalget. Jeg synes, det er et udmærket signal.

Men når hr. Engell siger, at der ikke er noget alternativ til et samarbejde med Fremskridtspartiet, fordi midterpartierne er bundet andetsteds, og samtidig kommer ind på skattereformen og arbejdsmarkedsreformen, er jeg nødt til at sige til hr. Engell, at CD altså ikke har været med i denne regering og gennemført en stor skattereform og en stor arbejdsmarkedsreform for sjov. Vi har ikke været med, bare fordi vi skulle have tiden til at gå eller have vedtaget et eller andet. Nej, vi mener faktisk, at skattereformen og arbejdsmarkedsreformen er gode reformer.

Derfor må jeg sige til hr. Engell, at med meldingen fra Det Konservative Folkeparti om, at man vil fjerne både skattereformen og arbejdsmarkedsreformen, har Det Konservative Folkeparti selv gjort det umuligt med et samarbejde med CD. Vi ønsker ikke efter næste valg – eller hvornår et sådant samarbejde i givet fald skulle have nogen som helst aktualitet – at gå ind og kaste alt det til side, som vi står for nu. Rent faktisk mener vi, at befolkningen har et krav på, at med de to store reformer har man noget at rette sig efter, man har en planlægningsmulighed, man ved, hvordan verden ser ud. Vi synes faktisk, at det er til skade for det danske samfund nu at skulle til at lave så store reformer om igen. Den melding må hr. Engell altså forstå: Vi står faktisk ved de to store reformer, som vi har været med til at gennemføre.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Til fru Lone Dybkjær skal jeg sige, at jeg repræsenterer Det Konservative Folkeparti, men

jeg opfattede nu ikke fru Lone Dybkjærs bemærkning som en personlig krænkelse. Det være hermed sagt.

Hr. Bilgrav-Nielsen indledte med det interessante tema, hvilken status tidligere chefredaktør Hans Larsen har i Det Radikale Venstre. Det skal jeg ikke kaste mig ud i; det vil jeg slet ikke blande mig i, det er et radikalt anliggende. Men uanset om tidligere chefredaktør Hans Larsen måtte være tættere eller fjernere på den radikale partiledelse, må jeg konstatere, at det indlæg, han skrev i Jyllands-Posten, var klogt og forstandigt, og det var derfor, jeg citerede det her fra Folketingets talerstol.

Hr. Bilgrav-Nielsen efterlyste også et regeringsgrundlag for en kommende regering af Venstre og Det Konservative Folkeparti, baseret parlamentarisk på et samarbejde med Fremskridtspartiet.

Et sådant regeringsgrundlag har vi ikke tænkt os at udarbejde. Venstre og De Konservative har, som jeg nævnte det, ikke alene gennem de sidste ti år samarbejdet tæt, vi har ikke alene, som jeg nævnte det, besluttet os for at udarbejde et oplæg til nogle overordnede økonomiske målsætninger, som vi vil fremlægge i løbet af sensommeren, vi har også på en lang række andre områder fremsat forslag i Folketinget og en del af dem i samarbejde med Fremskridtspartiet.

Fremskridtspartiet har *sin* politik på en række områder. Vi ved på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område og på det europapolitiske område. Jo, dér er der nogle begrænsninger, og det var præcis derfor, jeg understregede betydningen af, at vi nu stopper med at føre blokpolitik, som vi har oplevet det det sidste halvandet år. Eksempelvis på det udenrigs-, sikkerheds- og markedspolitiske område kan der føres en bredere politik. Vi ved, at der her er forskellige holdninger, men holdningerne er dog på en række områder mindre forskellige end de holdninger, vi oplever i udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitikken mellem et SF på den ene side, der ønsker Danmarks udtræden af NATO, og så et parti som CD, der sidder i den nuværende regering og som jo unægtelig klart har markeret sig igennem mange år som et NATO-positivt parti.

Nej, det, vi vil, er selvfølgelig at gå til et kommende folketingsvalg på grundlag af den politik, vores partier står for, og når vi så – for-